MUHAMMED BİN İSMÂİL

Hadîs âlimlerinden. Künyesi, Ebû İsmail es-Sülemî, et-Tirmizî'dir. 280 (m. 893) senesinde vefât etti. Ahmed bin Hanbel hazretlerinin kabrinin yanına defn edildi. Rivâyet ettiği hadîs-i şerîfler Sünen-i İbn-i Mâce ve Sünen-i Tirmizî'de yer almıştır. Kendilerinden hadîs-i şerîf işitip, rivâyet ettiği hadîs âlimlerinden bir kısmı şu zâtlardır: Eyyûb bin Süleymân bin Bilâl, Sa'îd bin Ebî Meryem, Ebû Nuaym, İsmail bin Ebû Uveys, İbrâhîm bin Hamza, Hasen bin Suvâr ve diğer âlimler. Muhammed bin İsmail'den ise İmâm-ı Tirmizî, İmâm-ı Nesâî, Ca'fer bin Muhammed, Ebû Bekir bin Ebiddünyâ, Mûsâ bin Hârûn ve diğer âlimler, İmâm-ı Nesâî ve Ebû Bekr el-Hilâl, onun sika (sağlam, güvenilir) bir âlim olduğunu söylemişlerdir. Fıkıh ilminde de âlim idi.

Muhammed bin İsmail'in (radıyallahü anh), rivâyet, ettiği hadîs-i şeriflerden ba'zıları şunlardır: "Allahü teâlâ tektir, teki sever, ey Kur'ân ehli, teke riâyet ediniz."

"Benim bildiğimi eğer siz bilseydiniz, az güler, çok ağlardınız."

Râvi zinciri Enes bin Mâlik'e ulaşan bir rivâyeti de şöyledir:

"Bir Cum'a günü Bâdiye ehlinden biri gelip, yâ Resûlallah (kuraklıktan) mallar helak oldu. Çoluk çocuk aç kaldı, dedi. Bunun üzerine Resûlullah (aleyhisselâm) ellerini kaldırıp duâ etti. Eshâb-ı kiram da, Resûlullah (aleyhisselâm) ile birlikte ellerini kaldırıp, duâ ettiler. Daha biz mescidden çıkmadan yağmur yağmaya başladı ve diğer Cum'aya kadar devam etti."

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

1) Târih-i Bağdâd cild-2, sh. 42

2) Şezerât-üz-zeheb cild-2, sh. 176

3) Tabakât-ı Hanâbile cild-1, sh. 279

4) Tehzîb-üt-tehzîb cild-9, sh. 62